

Talepapir til lukket samråd om arbejdet med FN's Børnekonvention og opfølgning på anbefalingerne fra FN's Børnekomité (SOU - samrådsspørgsmål G).

Det talte ord gælder.

Tak for ordet og spørgsmålet om arbejdet med FN's Børnekonvention, og hvordan jeg som minister følger op på anbefalingerne fra FN's Børnekomité.

Jeg er rigtig glad for at få lejlighed til at fortælle om, hvordan regeringen arbejder med Børnekonventionen og FN's anbefalinger. For netop børns rettigheder er et område, hvor vi - uden at vi skal hvile på laurbærerne - på mange måder godt kan tillade os at være lidt stolte.

Det er ikke særlig lang tid siden - det var i 1997 - at vi i Danmark afskaffede revselsesretten. I dag er det de færreste, som vil mene, at det er i orden at slå sine børn.

I de senere år har vi som fast princip indført i fx serviceloven og forældreansvarsloven, at det altid er barnets bedste, der er udgangspunktet for alle beslutninger, der skal træffes, hvor der er børn involveret.

I 2012 oprettede vi et Børnekontor under Folketingets Ombudsmand – Og det var faktisk direkte på baggrund af FN's Børnekomité's anbefalinger.

Jeg synes derfor godt, at vi kan tillade os at være stolte af, hvor vi befinder os i dag.

Alligevel tror jeg, at det er rigtig sundt, at vi som samfund bliver kigget efter i kortene. Derfor tager regeringen også anbefalingerne fra FN's Børnekomité meget alvorligt. Der er tilrettelagt en grundig og koordineret proces. Det gælder både i forbindelse med af-rapporteringen til FN, og når vi skal følge op på anbefalingerne, hvor børneorganisationerne bliver inddraget tæt og løbende.

Jeg vil gerne uddybe, hvordan vi konkret arbejder med konventionen, og hvordan vi følger op på anbefalingerne.

Danmark skal regelmæssigt udarbejde en rapport til FN's Børnekomité. Rapporten bliver lavet i et tæt samarbejde mellem de forskellige ministerier. Sideløbende holdes der også tæt kontakt med børneorganisationerne. Det er Socialministeriet, der koordinerer arbejdet mellem ministerierne og med organisationerne.

Det er vigtigt at påpege, at samarbejdet mellem ministerierne og med børneorgani-

sationerne ikke kun foregår, når vi bliver eksamineret. Vi holder faste møder hvert halve år, hvor vi drøfter opfølgningen på seneste afrapportering.

Hvert møde i gruppen tematiseres ud fra en række specifikke anbefalinger. Det giver mulighed for målrettet at tage fat i hver enkelt anbefaling og sætte fokus på, hvordan det går med implementeringen indenfor de forskellige ressortområder.

Det er mit indtryk, at børneorganisationerne – ligesom Socialministeriet – sætter stor pris på det tætte samarbejde.

Jeg vil i forlængelse heraf også gerne fortælle om et initiativ, som regeringen har taget for ganske kort tid siden. Vi vil nemlig gerne sikre en samlet opfølgning på alle de anbefalinger, Danmark modtager på menneskerettighedsområdet, herunder Børnekonventionen.

Derfor er der blevet nedsat et stående embedsmandsudvalg, der skal samle op på Danmarks internationale forpligtigelser. Udvalget vil bl.a. udgive en årlig rapport om menneskerettighedssituationen i Danmark.

Børns stemme og børns rettigheder er ikke bare tomme ord og rapporter til FN for Regeringen. Vi mener det faktisk.

Det gør jeg ikke kun, fordi det er en rettighed for børnene – det er *også* fordi, jeg personligt tror på, at det er børnene selv, der er eksperterne i deres eget liv. Vi opnår de bedste resultater, når vi tager os tid til at lytte til børnene.

Inddragelse af børn indgik fx forud for initiativet til ”Styrkelse af plejefamilieområdet” fra satspuljen for 2015. Her mødtes jeg med 10 nuværende og tidligere anbragte børn for at høre deres synspunkter og erfaringer med at være anbragt i en plejefamilie.

Det har også været et centralt element i arbejdet i ”Magtanvendelsesudvalget”, hvor børneekspertgrupper har givet input til udvalget. Samtidig har tre ungerepræsentanter, der selv har været anbragt, deltaget i udvalgets møder.

Vigtigst af alt så fører alt arbejdet faktisk også til helt konkrete politiske tiltag, som får betydning for børn og unge.

Jeg vil fremhæve en række eksempler på, hvordan vi har fulgt op på Børnekonventionen og FN’s anbefalinger:

Danmark blev senest eksamineret af FN i 2011, hvor Danmark fik positive tilbagemeldinger, men hvor Børnekomitéen også opfordrede Danmark til at se nærmere på nogle områder.

Regeringen valgte på den baggrund, i samarbejde med satskredsen, at følge op på anbefalingen fra FN om at sikre et bedre ombudsmandssystem for børn i Danmark.

Regeringen tog med udgangspunkt i denne anbefaling initiativ til en styrkelse af børns rettigheder på tre punkter:

- ***Oprettelsen af et Børnekontor hos Folketingets Ombudsmand*** med særlig børnefaglig ekspertise for at sikre børn nemmere adgang til at klage.
- ***Styrkelse af børns adgang til rådgivning og vejledning hos Børns Vilkår***, så alle børn har mulighed for at tale med en voksen, der hurtigt kan hjælpe dem.
- ***Styrkelse af Børnerådet*** som fortaler for børns rettigheder i Danmark – eksempelvis i forbindelse med ny lovgivning og myndigheders praksis.

I indsatsen for at sikre børns rettigheder, vil jeg også gerne fremhæve regeringens initiativ til at permanentgøre Børns Vilkårs Bisidderordning. Ordningen sikrer, at børn, der har en social sag, har adgang til en gratis, professionel bisidder, der kan vejlede og hjælpe fx med møder hos kommunen.

Som minister vil jeg også rigtig gerne understøtte, at alle børn lærer de rettigheder at kende, som Børnekonventionen giver dem. Børn skal kende deres rettigheder, så de kan sige fra, når de oplever, at deres rettigheder bliver overtrådt, og hjælpe hinanden, hvis de ser, at andres grundlæggende rettigheder overtrædes.

Derfor har regeringen, sammen med satspuljekredsen, igangsat en stor, landsdækkende oplysningskampagne om rettigheder målrettet børn og unge i skolerne. Kampagnen blev lanceret i forbindelse med Børnekonventionens jubilæum i november måned.

Men det er naturligvis ikke nok at fokusere på børnene selv. Vi voksne omkring børnene skal aktivt forstå at arbejde med at sikre børnenes rettigheder, hver gang vi har med børn at gøre.

Derfor har regeringen sørget for, at det er et aspekt, der indgår i efteruddannelsen af de

kommunale sagsbehandlere, hvor der med en stor efteruddannelsesindsats er sat fokus på inddragelse af barnet og den gode børnesamtale.

Udgangspunktet her er servicelovens krav om, at børn skal høres og inddrages i de beslutninger, der vedrører dem i overensstemmelse med deres alder og modenhed – en bestemmelse der kommer direkte fra Børnekonventionen.

Regeringens ambitionsniveau er rigtig højt, når det handler om børn og unge. Og det mener jeg, at vi meget tydeligt viser med regeringens fremsættelse af beslutningsforslaget om, at Danmark skal tiltræde klageprotokollen til Børnekonventionen.

Med tiltrædelse til klageadgangen giver vi børn mulighed for at klage direkte til FN, hvis de oplever, at deres rettigheder ikke overholdes. Forslaget skal 2. behandles den 7. maj, og jeg håber naturligvis på, at der vil være stor opbakning til forslaget.

Jeg ser meget frem til, at det er Danmarks tur til at aflægge rapport til FN's Børnekomité igen i 2016.

Afrapporteringen og eksaminationen vil foregå i tæt samarbejde med de andre mini-

sterier og alle organisationerne på området. Når vi efterfølgende modtager anbefalingerne fra FN, får I dem selvfølgelig også.

Jeg håber og tror, at vi dér får nogle gode og konstruktive input til, hvordan vi kan fremme børns rettigheder i Danmark. Og jeg ser frem til, at vi på den baggrund her i Folketinget i fællesskab kan drøfte, hvordan vi kan gøre det endnu bedre for børn og unge at vokse op i Danmark.

Jeg mener, at vi har meget, vi kan være stolte af i Danmark. Vi har gennemført en meget solid indsats i forhold til at understøtte børns rettigheder og implementering af Børnekonventionen.

Men jeg synes også, at det er vigtigt, at vi tør lade os kigge efter i kortene, blive udfordret på vores løsninger og tage en åben og fordomsfri drøftelse. Og det er både jeg og regeringen indstillet på.

Tak for ordet.